

ærede Ordfører indtalte om de 10 pCt. — det er en Bemærkning, som jeg mener, har nogen Betydning, — at man her kunde følge en anden Regel, end der ellers er fulgt i Lovforslaget, af den simple Grund, at her var Tale om Opgravning af et nyt Stattegrundlag, og derfor stod man mere frit end med Hensyn til skiftede Personers Skat. Jeg erkender, det kan siges, men jeg tror ikke, det i og for sig er rigtigt. Thi efter det hele Syn, man har haft i Lovforslaget, tror jeg, man maa blive staaende ved Halvdelen til hver, og jeg tror, det med Sjæle kan siges, at Opholdskommunens Interesser bør være store og ere store. Med Hensyn til Undtagelserne, som ere foreslaaede, tør jeg ubetinget anbefale Mindretallets Forslag under Nr. 27. Det forekommer mig ogsaa, at Mindretallet under Nr. 10, som har foreslaaet Vædringsforslaget under Nr. 26, er kommet ind i ret mærkelige Forhold. Den ærede Ordfører mente, at rene gensidige Forsikringsforeninger var der ikke Tale om at beskaffe. Naar det samme gælder rene Foreninger til Indtægter af fælles Forbrug eller Forarbejdelse af Varer, forekommer det mig, at man passende kunde blive staaende derved. De Undtagelser, der er stillede under b, og som gaa ud paa, at Virksomheden, naar den ikke strækker sig ud over et Amts Grænse og ikke har en Formue paa 50,000 Kr., skal være fritagen for Skat, ere højt mærkværdige. Det er i øvrigt tilstrækkelig understreget fra anden Side. Under d er man kommen ind paa Forbrugsforeninger og vil fritage dem for Beskatning, og det ikke blot dem, der i og for sig maa fritages for Beskatning, fordi de intet Erhverv føre, men alle; men det forekommer mig meget uheldigt. De ærede Medlemmer vide, at der fra anden Side lægges megen Vægt paa at komme til en Beskatning netop af den Slags Foreninger, og det forekommer mig meget uheldigt og ikke heller meget klædeligt, at man vil fritage den Slags Foreninger, der jo staa lige med Aktieselskaber, med den Motivering, som den ærede Ordfører gav, at de ellers kunde omgaa Loven. Det synes jeg ikke, man skal indlade sig paa at sige, at de ad Omveje kunne omgaa Loven. Vil man finde sig i det, kunne mange andre gøre det samme, og det er jo dog ikke Forsættningen, naar man giver en Lov, at den skal affattes saaledes, at Folk ikke behøve at bryde sig om den. Med Hensyn til Beskatning af de juridiske Personer vil jeg bedst kunne modtage Forslaget under Nr. 28, skønt der maaske ogsaa kan siges noget mod det. Forslaget under Nr. 29 kan jeg

ikke anbefale. Det indfører Skat paa juridiske Personer som paa fysiske Personer, og som tidligere bemærket tror jeg ikke, der er Anledning til, som Lovforslaget her er bygget, at gaa ind derpaa. Hvorledes man vil komme til at stille sig, naar man en Gang kommer til at udvikle Lovforslaget, som det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgtreds (S. Scavenius) nævnte i Gaar, er en Mulighed, som der kan være Spørgsmaal om. Der er desuden denne for mig noget underlige Bestemmelse i Nr. 29, at den paa-gældende „driver eller ejer Næring“ i Kommunen. Jeg kan ikke erkende, at den, der ejer Næringen, men ikke driver den, skal falde ind under disse Skattebestemmelser. Hvad angaar Undtagelserne fra Beskatningen, kan jeg ikke se, at der er nogen stor Forskel mellem det ærede Flertal og det ærede Mindretal. Jeg ser meget vel, at det ærede Flertal under Nr. 9 har sat noget ind her, som Mindretallet har sat ind andetsteds tidligere, men ellers kan jeg ikke se, at der er stor Forskel paa selve Bestemmelsen. Smidlertid er det ganske klart, at de simpleste Bestemmelser findes under Nr. 31. Der er af Flertallet opstillet en Bestemmelse, der gaar ud paa en forandret Frist med Hensyn til Ansættelse over for andre Kommuner, idet man vil sætte Maalet i Stedet for Marts. Jeg ved ikke, om det er heldigt, jeg tvivler meget om det, men det er ikke af de store Ulykker, og det er noget, man i ethvert Fald nok kan komme til at tale om.

Jeg kommer saa til Vædringsforslaget Nr. 35, som har stor principiel Betydning, og der er vel næppe noget Forslag, der har den større. Der er ærede Medlemmer, som have ment, at Forslaget ikke hørte hjemme paa dette Lovforslag; det kan der jo altid tvistes om, hvad der hører hjemme her eller ikke. I og for sig ser jeg ikke, at der er noget i Vejen for, at man kommer ind paa dette Emne her, og det er ogsaa sket ved tidligere Lejligheder, hvor man ellers har villet fiksere Hartkornskatten. Det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgtreds vil afskaffe den efterhaanden, dog kun til Sognekommunen, tør jeg antage; jeg tør antage, at for Amtsfonden er der ikke tilfattet nogen Forandring i det bestaaende. Forslaget gaar ud paa, at „i Sognekommunerne kan i de første 4 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden ikke lignede mere paa Hartkornet, end de 3 sidst forud for denne Ikrafttræden gaaende Aars Bæring pr. Td. Hartkorn gennemsnitlig har udgjort. I den derpaa følgende Tid formindkes Hartkornbæringen aarlig med $\frac{1}{24}$ (indtil $\frac{1}{18}$ med Amtsrådets Samtykke) af den saaledes udfundne Gennem-